

освѣтъ това празнувахъ вече въ онова врѣме Въскресеніе-то и Пятдесятницѣ-тѣ, и въ нѣкои страни и Рождество Христово и Богоявленіе-то.

Събранія-та ся отваряхъ обыкновенно съ едно общественно пѣяніе, слѣдъ кое-то ся прочиташе една часть отъ Св. Писаніе, за кое-то скоро послужихъ и книги-тѣ на Новый Завѣтъ. Слѣдъ това Епископъ-тъ или Презвитеръ-тъ изричаше едно кратко слово къмъ събраніе-то. Нѣкои мъжіе които имахъ природнѣ-тѣ дарбѣ изреквахъ онова кое-то имъ ся видяше важно или полезно. Една молитва отъ Епископа съ моленіе и пѣяніе свършваше ся събраніе-то. Нѣ обыкновенно държахъ и единъ обѣдъ любви, съ кой-то ся свързваше и Вечеря-та Господня; и христіани-тѣ принесвахъ свои-тѣ волны приношенія за поддържаніе-то на учители-тѣ и на бѣдны-тѣ въ църквѣ-тѣ. Върху хлѣбъ-тъ и вино-то назначено за Вечерѣ-тѣ Господнѣ, Епископъ-тъ изричаше една молитвѣ, и коя-то ся подтвърждаваше съ единъ Аминъ отъ цѣло-то събраніе. Слѣдъ кое-то хлѣбъ-тъ и вино-то ся даваше на всякого въ събраніе-то. Кръщеніе-то ся извърши вече въ вторый-тъ вѣкъ не само надъ лица на възраст, нѣ и надъ дѣтца-та на вѣрующы-тѣ родители. Постеніе и молитва високо ся оцѣняваше; и скоро ся високо цѣнихъ ползѣ-тѣ на безбрачіе-то и паднѣхъ въ законность.

Живѣяніе въ свѣтлинѣ прѣдъ лице-то Божіе бѣше цѣль-та, къмъ кож-то христіани-тѣ въ онова врѣме съ ревность и не безъ успѣхъ ся